

kommit i ska[d]a för en vätt. — Ja-a, sa[d]e mor, ja' kan, mesjäksen! nock tro dä', o' då ä' dä' nock själfvaste vätta-sme[d]en,¹⁾ för, sen Åke fick knifvelsen,²⁾ har dä' inte hörs minsta knyst i sängaväggen; o, dessutom, sär hon, som sanningen va', har vi ha[f]t ondt å vätter ett långli[g]t bete,³⁾ för nästan hvadden mo[rg]en vi steget opp, har bå' däkerna⁴⁾ o' ja' var't så fulla å vätanop[p],⁵⁾ så vi knaft kunnat näggvärja⁶⁾ oss. — Hm, hm! sa[d]e Skota-Pellen, då har ni bara var't oförsumli'a mä' o' hära in va[tt]en på kvällarna, för dä' ä' så mä' dä', att när vätterna ska' ha bak' för sej om nätterna o' inte dä' finns va[tt]en te' hån[d]s, så su[g]a di blo[d] i stället, o' på di plattarna bler vätanop[p].⁷⁾ Men, hva' som anbelånga mä' Åke, sa' han, så har han äntra⁸⁾ trådt på vätten o' kvaddat⁹⁾ 'na, ella' också har han sla[g]e' ut hett va[tte]n o' skållat 'na ella' nå'n ting på de därra viset. — Nä-ä, kära hjärtans männeska lilla, sa' mor, så mö[ck]et vet[t] har vi då, så vi inte håller ut kokhett va[tte]nn på backen, utan slår så'nt i soppaböttan¹⁰⁾ te' dä' hunnit o' svalna, för så mö[ck]e' fick ja' åtminstningen lära mej å' min gamla mor — välsigna hennes själ, där hon ligger, för hon ga[f] mej många go[d]a bå' rå[d] o' då[d]! — Ja, hvi[l]ket som helst, sä'r då Skota-Pellen, så finns här inte annat o' göra, om dä' ska' ble nå'n slåtning,¹¹⁾ än offra för 'et; men dä' sä'r ja' eder på förhån[d], att om vätten blett så skavankadt så hon dö, så stryker Åke också *mä'*; men kommer vätten sej, så hörkna¹²⁾ också Åke te', för, si, dä' vörna¹³⁾ sej plakat likadant

¹⁾ Smeden af en »vätt», hvilket väsen tros ha sitt tillhåll i väggar («dödsuret»). ²⁾ Akomman. ³⁾ Ryck. ⁴⁾ Flickorna. ⁵⁾ Se här nedan »Skota-Pellens» förklaring. ⁶⁾ Värja oss med största möda. ⁷⁾ Märken efter där »vättar» sugit; (se »Gamla Abeteket»). ⁸⁾ Antingen. ⁹⁾ Krossat. ¹⁰⁾ Diskämbaret. ¹¹⁾ Lindring. ¹²⁾ Tillfrisknar. ¹³⁾ Gestaltar sig, förhåller sig.